

2

Vepsä Sukuseura ry

Vepsä-sukuisten yhteyttä ja sukututkimusta varten perustettu sukuseura. Perustettu vuonna 1998, kotipaikka Kangasala.

HALLITUS:

Puheenjohtaja Sinikka Vepsä, varapuheenjohtaja Kirsti Heikkilä, sihteeri Esko Vepsä, jäsenet Tapio Vepsä ja Seppo Vepsä

PANKKIYHTEYS:

OP FI09 5104 0040 0581 03

Vuosijäsenmaksu 2014 on 10€ henkilö ja 20€ perhekunta

MAKSAESSASI JÄSENMAKSUA KÄYTÄ VIITETTÄ, JONKA

LÖYDÄT OSOITETARRASTA!! (nelinumeroinen luku)

Vepsä Viesti

Vepsä Sukuseura ry:n jäsenjulkaisu. Ilmestyy 4 kertaa vuodessa; kahdesti syys- ja kahdesti kevätkaudella. Postitetaan jäsentalouksiin, ei tilattavissa.

Toimitus: Esko Vepsä, Tullivuorentie 13 B, 00700 Helsinki
Aineistoa otetaan vastaan sitoumuksetta esko.vepsa@jippii.fi

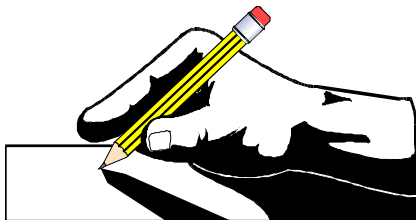
Seuraavien numeroiden ilmestyminen ja DL:

Maaliskuu 2014 DL 15.03.2014, toukokuu 2014 DL 30.04.2014

Vepsä Viesti

Vepsä Sukuseura ry:n jäsenjulkaisu joulukuu 2013

Sihteerin kynästä

Muistiin merkittyä syksyn varrelta

VUOSIKOKOUS

Kokoonnuimme Lappeenrannassa kesäisenä sunnuntaina ja pohdimme yhdistyksen tilaa ja tulevaisuutta. Näissä kokouksissamme on läsnä varsin pieni osa Vepsä, mutta silti asiat saivat osakseen vilkkaan mielenkiinnon ja todettiin, että teemme tätä teidän kaikkien puolesta, jotta saisimme yhä paremman kuvan siitä, keitä me oikeastaan olemme. **Jäsenmaksun kokous piti ennallaan 10/20 eurossa. Kertomukset hyväksyttiin ja vastuuvapaudet myönnettiin.** Vuosikokous päätti vapauttaa omasta pääomasta varoja sukututkimukseen DNA-näytteiden pohjalta, mistä aiheesta onkin tässä lehdessä enemmän tarinaa.

HALLITUS

Hallituksen pääluku pieneni, kun **Martti Räikkönen** ja **Eino Vepsä** luopuivat eikä heidän tilalleen valittu uusia jäseniä. Yksi syy valinnan kulkuun oli kustannuskertymä, joka on hallituksen suurin menoera. Ajokilometrejä tulee Suomea poikittain ajeltaessa merkittävästi. Jos nyt rajan pinnassa asustavat tai Turun suunnalla vaikuttavat Vepsät kokevat itsensä edustajattomiksi, niin ensi kesän vaalissa, voidaan siirtää hallituksen painopistettä nykyisestä pääradan suunnasta vaikkapa Pietarin-radan varteen. Kyse on vain toimeliaista henkilöistä, jotka ovat valmiita ottamaan vastuuta yhdistyksen pyörittämisestä.

Kokouksia hallitus on pitänyt kaksi

Työn alla olevista asioista mainittakoon seuraavat:

- Viirit ja merkit puhuttivat. Keskusteltiin isännän viirin muokkaamisesta sellaiseksi, ettei siinä enää lukisi Vepsä nimeä, vaan olisi muuten Mikon suunnitteleman mukainen. Samalla päätettiin käynnistää vaakunan suunnittelu eli heraldiset säännöt täyttävän merkin valmistelu.
- Ensi kesän sukkokokous pidetään Hämeenlinnan liepeillä, **Lautsian lomakeskuksessa Hauholla 17-18.08.2014, vuosikokous 17.8 klo 12.00**
- Laajennettiin vuosikokouksessa päätettyä DNA-tutkimusta niin, että saataisiin näytteet kaikilta suuressa taulukossa olevista ryhmistä ja näin voitaisiin oikeasti todeta, ketkä ovat verisukulaasia kenellekin.
- Jo nyt on selvää, että eteläisen -Karjalan ja Kurkijoen sukujen välillä ei ole ainakaan kovin läheistä verisidettä.

Matkoja Vienen Karjalaan

Olemme varanneet alustavasti paikkoja seuraavilta matkoilta kesällä 2014 Vienen Karjalaan. Matkat ovat asianosaisen matkatoimiston ryhmämatkoja, joille olemme siis lähdyssä mukaan

Niikon matkat

Aika 24.6 – 29.6 2014

Reitti: Helsinki – Kuopio – Kuhmo – Kostamus – Jyskyjärvi – Paanajärvi – Uhtua – Jyskyjärvi ja paluu Suomeen

Ohjelma:

Ti 24.6 Lähtö ja ajo Kuhmoon, käynti Juminkeon Kalevala-keskuksessa yö Hotelli Kalevalassa

ke 25.6 Rajan yli Vartiuksessa, ajo Kostamukseen, lounas. Ajo Jyskyjärvelle ja majoittuminen perheisiin, illallinen ja sauna.

To 26.6 vaihtelevia perinnehohjelmia tai retkiä, ohjelma tarkentuu kevättalvella, illallinen ja sauna

Pe 27.6 Ajo Paanajärvelle, (vene 50 € lisähinnasta) lounas ja kylään tutustumista, ajo Kalevalaan, yöpyminen Welt-hotellissa, illallinen

La 28.6 Tutustumista Kalevalaan, käynti kirjapainomuseossa, lounas, konsertti runomuseolla, perinnetaitajia ja käsitöitä, paluu Jyskyjärvelle, majoittuminen tuttuihin perheisiin, illallinen ja sauna

Su 29.6 paluu Suomeen Vartiuksen kautta, ajo Kuopio, Mikkeli, Lahti, Helsinki

Hinta n. 585€ 2h huoneissa, (täysihoito) ryhmäviisumin hinta € 65

**Alustavat ilmoittautumiset 1.2.2014 mennessä Esko Vepsälle 0400-430996 tai esko.vepsa@jippii.fi
Lisätietoja Niikon Matkat www.niikonmatkat.fi**

Star Tours Ritvan Matkat

Aika 9.6 – 15.6 2014

Reitti: Raisio – Turku – Helsinki – Kostamus – Vienen Kemi – Solovetsk – Jyskyjärvi – Paanajärvi ja Suomeen

Ohjelma:

Ma 9.6 ajo Kostamukseen, yö Fregat

Ti 10.6 ajo Kemiin, tutustuminen tähän vanhaan Vienen meren kauppakaupunkiin, yö Prichal

Ke 11.6 Matka Solovetskin luostariin, matkalla saarelle saatamme nähdä Vienameren valkoisia valaita

To 12.6 ajo Jyskyjärvelle, missä kuljemme Lönnrotin jalan jäljissä, vapaata kylään tutustumista ja riippusilta, majoittuminen taloissa

Pe 13.6 Paanajärvi – päivä, ohjelma omin päin tai veneretkenä

La 14.6 retkipäivä Asterajärvelle tai Kivakkavuorelle itse kunkin voimien ja kiinnostuksen mukaan

Su 15.6 aamiaisen jälkeen suuntana Suomi ja kotimatalle

**hintaa 795€ 2h huoneissa, (1 hh lisä 170€)
Retki Solovetskiin n.80€
ryhmäviisumi 71€**

**Alustavat ilmoittautumiset 1.2.2014 mennessä Esko Vepsälle 0400-430996 tai esko.vepsa@jippii.fi
Lisätietoja Ritvan Matkat ja Retket www.ritvanmatkatjaretket.fi**

Sukuseuran tapaamisia Helsingissä keväällä 2014

Tullaan yhteen ja koetaan jotain muistettavaa kerran kuussa
Tapaamiset kunkin kuukauden viimeisenä torstaina

Tammikuu:

Helsingin Kaupunginmuseo "Rasvaletti" valokuvanäyttely
30.01.2014 klo 17.00, vapaa pääsy

Hakasalmen huvila (Kansallismuseota vastapäätä)

Valokuvat kertovat Helsingistä 1950-luvulla: Olympialaiset, nailonsukat, Brylcreemin jäykistämät hiukset, Armi Kuusela, Kilta-astiat, rock and roll, rillumarei ja Monrepos. Kaikki tämä ja paljon muuta avautuu eteemme upeassa valokuvakuvanäyttelyssä, joka on koottu Kaupunginmuseon kymmenien tuhansien kuvien arkistosta.

Jatkoille voimme mennä Storyvilleen hyvän JAZZin lumoihin
Ilmoittaudu Eskolle puh. 0400-430996 tai esko.vepsa@jippii.fi
viimeistään 28.01.2014

Helmikuu:

Hulluna
Helsinkiin
27.02.2014 klo 17.00
Vapaa pääsy

Helsingin Kaupunginmuseon Sofiankadun tiloissa on riemastuttava näyttely Helsingistä ja sen suosikkipaikoista alkaen aina 1500-luvulta meidän päiviimme. Jokaisella Helsingin asukkaalla ja useimmilla täällä pistäytyvilläkin on jokin paikka, joka nousee ylitse muiden. Tule mukaan katsomaan, löytyykö juuri Sinun lempipaikkasi näyttelystä. Omani on jo kadonnut; Sörnäisten Satama sellaisena kuin se oli 1940-luvun päätyssä.

Jatkoille voimme mennä Empire Helsingin johonkin uudistettuun kahvilaan tai vaikkapa Kappeliin. Ilmoittautuminen kuten yllä 25.02 mennessä

Maaliskuu:

Hiljaisuuden Kappeli aivan Helsingin sydämessä

Maaliskuun 27 päivänä tutustumme kappeliin ja sen toimintaan klo 17.00 alkaen. Kappelin löydät Narinkkatorilta, vanhan linja-autoaseman takaa Kampin keskuksen pihalta. Ilmoittautuminen 20.03 mennessä
Jatkoille voimme mennä johonkin alueen monista pikku kahviloista.

== Lisää tapaamisia seuraavassa Viestissä ==

Käynnistettiin kotisivujen uudistaminen ja avaaminen. Tapio hoitaa asiaa ja sivuhierarkiaa on hiottu ja etusivua suunniteltu. Alkuvuodesta 2014 voi hyvinkin olla odotettavista näkyviä tuloksia

SUKUA VAI EI

DNA-tutkimuksen ensimmäiset viestit kertovat sellaista, että emme taida kaikki ollakaan veriveljiä ja sisaria keskenämme. Einon näyte osoittaa, että Kurkijoen Vepsät polveutuvat isälinjan mukaan Suomessa varsin harvinaisesta ryhmästä, jonka juuret ovat enemmän eteläisiltä aroilta kuin Karjalan metsistä. Urpon sukujuuret taas näyttävän olevan vankasti kiinni Saimaan ja Laatokan väliseltä alueelta ja osoittavat, että mitä ilmeisimmin Jääsken ja Antrean Vepsät sekä Joutsenon Lemetti Vepsän jälkeläiset ovat yhtä ja samaa suurta Vepsien joukkoa.

Tätä kirjoittaessa emme ole vielä saneet vastauksia Janin eli Jääsken Matti Antinpojan sukuhaaran, Vesan eli Jääsken Laurin sukuhaaran tai Mikko/Mikaelin Impilahden Koirinojan Vepsien näytteistä. Näytteitä on tähän mennessä siis otettu ja lähetetty 5 edustaan siis kukin eri taulukkoa meidän suuressa koosteessamme.

Nyt
työstämme vielä neljää
sukutaulua, jotka ovat
Impilahden Andrei
Afnasinpojan jälkeläiset,
Juho Eskonpojan ja
Kaarina Juhontyttären
jälkeläiset, Stefan ja
Maria Vepsän jälkeläiset
Impilahdelta sekä
luultavasti Ruokolahdelta
olevan Paavo Vepsän
jälkeläiset. Kun näistä
vielä saamme näytteet

eri

isälinjasta, olemme silloin saaneet vastauksen kysymykseen, ketkä meistä kuuluvat mihinkin Vepsien sukulinjaan.

SIHTEERIN PYYNTÖ:

Lähetä sähköpostiosoitteesi, jotta saamme myös sähköisen viestinnän ajan tasalle. esko.vepsa@jippii.fi

JÄSENMAKSUT MAKSUUN 31.12. MENNESSÄ –
HUOMAA VIITENUMERO OSOITETARRASSA !!

DNA sukututkimuksen apuna

On mielestäni avartavaa ja erittäin mielenkiintoista tietää, mistä suku on tullut tänne Suomenmaalle. Kun sukuseuramme hallituksessa keskusteltiin siitä, että ovatko kaikki Suomessa olevat Vepsät sukua toisilleen, tultiin siihen tulokseen, että vain DNA-tutkimukset voisivat tuoda tuohon kysymykseen valaisun. Tämä siitä syystä, kun kirjoitettu tietous suvuistamme vie korkeintaan tuonne 1600 – 1700 luvuille ja siitä taaksepäin ei enää pääse, kun kirkonkirjat ym. arkistot eivät niitä tietoja sisällä. Siksi hallituksessa tehtiin yksimielinen päätös ottaa DNA-tutkimus avuksi. Ehkä se antaa vastauksen tuohon meitä askarruttavaan kysymykseen eri Vepsien sukulaisuudesta.

Kirkonkirjoista luterilaisten kohdalla pääsee usein kauemmas menneisyyteen johtuen siitä, että seurakunnat ovat tallentaneet paremmin tietoja, kun taas ortodoksisten seurakuntien kohdalla niukkojen tallennusten lisäksi kirkonkirjat ovat useammin tuhoutuneet Karjalan alueen historian levottomien aikojen johdosta. Ja useimmat Vepsien sukuhaarat ovat olleet juuri näitä ortodoksisukuja. **Tapio Vepsän** ansiokkaasti laatimasta ”sukulakanasta” näemme, että siellä on useita Vepsiä, mutta niillä ei ole näkyvissä yhteisiä juuria.

Tuon puuttuvan tiedon voi saada vain isälinjan tutkimuksista, sillä perimä siirtyy vain Y-kromosomin kautta, joita on vain miehillä. Siksi minä olin heti valmiina ottamaan osaa tuohon tutkimukseen juuri Kurkijoen Vepsien edustajana. Hallitus päätti, että näytteitä otetaan kaikista sukuhaaroista ja lähetetään USA:han tutkimusta varten. Toivonkin, että ne edustajat, jotka sukuseuran hallitus on valinnut näytteen antajiksi, lähtisivät mukaan tähän mielenkiintoiseen tutkimukseen.

Näytteen antaminen on erittäin helppoa

Näytteen ottoon tarvittavat suomenkieliset ohjeet ja välineet tulevat suoraan laboratorion USA:sta. Näyte otetaan eräänlaiseen pumpulipuikkoon posken sisäpinnalta. Toisin sanoen näyte on suussa olevaa sylkeä. Tämä näytetukko työnnetään mukana tulleeseen pieneen nestettä sisältävään putkeen ja suljetaan, laitetaan kirjekuoreen ja sitten vaan postiin. Lähetys kulkee ihan tavallisen a-luokan kirjemaksun hinnalla.

Miten tutkimus tehdään

Itse näytteen ottaminen tehdään samaan tapaan kuin elokuvissa ja TV:ssä on nähty poliisien ottavan näytettä epäillyn poskesta. Einon JUTUSSA kerrotaan itse tekniikka. Helppo ja vaivaton temppu.

Missä tutkitaan ja mitä maksaa

USA:ssa on useita näihin tutkimuksiin erikoistuneita laboratorioita, jota tekevät tutkimusta ja pitävät yllä tietokantoja. Yksi suurimmista ellei suurin on Family Tree DNA – niminen yritys, jolla me teetämme nämä testit. He analysoivat näytteen tietokoneohjelmillaan ja luovat tietokantaansa kyseisen henkilön tiedoston. Meiltä he saavat tietoonsa tutkittavan henkilön nimen ei muuta. Siitäkin voidaan tinkiä ja antaa henkilölle koodi tai tekaistu nimi. Henkilöllisyyttä ei muuten mitenkään selvitetä

Testin hinta on US Dollareissa noin 155.00 ja se on ollut euroissa siinä 125 - 110 riippuen taalan ja euron keskinäisestä vaihtosuhteesta.

Kuka hoitaa sukuseuran puolesta asiaa

Sukuseuran sihteeri Esko Vepsä tilaa nämä näytteet ja postittaa ne kullekin osanottajalle. Hän kirjaa muistiin myös kunkin näytteen koodinumerot vastaista tarvetta ajatellen. Tällä varmistetaan myös se, etteivät testatut joudu amerikkalaisen markkinoin kohteeksi, vaan mikäli sellaista ilmenee, se on sitten Eskon päänsärkyä (ei ole ilmennyt toim.huom.) Tuloksia on meille tulkinut Kurrien sukuseuran innokas sukututkija Ahti Kurri, joka asiaa meille myös esitteli Loimaan sukutapaamisessa toista vuotta sitten. Kukin testattava saa omat tunnuksensa ja avainsanansa ja pääsee näin tarkastelemaan, millaisia osumia hänen testeistään on Amerikoissa löydetty.

Vieressä on saapuneen kirjeen osoitetarra, jossa lähettäjänä on amerikkalainen laboratorio

USPS® First Class Mail International Flat			
Customs Declaration		CN 22	From: FAMILY TREE DNA, MARICELA SANCHEZ, 1445 NORTH LOOP WEST SUITE 820, HOUSTON TX 77008
Contents:			To: Jani Mikael 313301, Tullivuontie 13 B, Helsinki Not Applicable 700, FINLAND
Other: Genealogy Kit			
Detailed descriptions of contents:			
Genealogy Kit	Qty: 1	Weight lb. oz. 2.0	Value (US \$) 2.00
HS tariff number and country of origin:		Total Wt. 0.1 2	Total Value 2.00
		AESITN Exempt: NOES 30 37A	
Sender's Signature: FAMILY TREE DNA		Date: 10/21/2013	

muista maksaa jäsenmaksu 31.12.2013 mennessä! löydät henkilökohtaisen viitenumerosi osoitetarrasta !!

DNA – tutkimus mitä se on ja miksi me siihen lähdimme

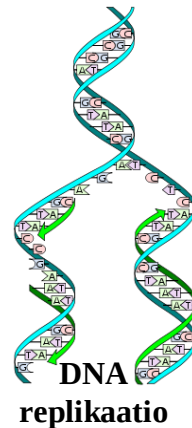
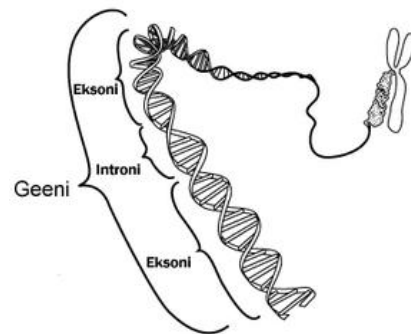
Sukututkimus perustuu pääosin kirjallisiin lähteisiin. Sukua ajassa taaksepäin selvittäessä ovat kirkonkirjat, manttaalikirjat, oikeuksien pöytäkirjat ja muut viralliset asiakirjat niitä lähteitä, joista tietoa etsitään ja löydetään. Joskus on joku myös kirjoittanut asioita muistiin.

Kirkonkirjoissa on eroja, vaikka pääosin niitä on pidetty samojen säännösten pohjalta 1600-luvun puolivälistä alkaen. Osa kirkonkirjoista on saattanut tuhoutua, kuten on Jääsken kirkon kohdalla tapahtunut ja tuolloin jää asioihin aukkoja. Jälkeläisistä, joiden kohdalla on seuraavissa kirjoissa patronymiivittaus (siis isän nimeen) saattaa hyvinkin olla niin, että näitä Heikkejä ja Antteja tai Juhoja on useampia, jolloin varmuus jää saamatta.

Manttaalikirjoissa taas ei useinkaan luetella alaikäisiä lapsia eivätkä ne anna muusta perheestä myöskään tarkkaa tietoa. Oikeudessa käsiteltiin juttuja, joista selviää jonkun yksittäisen henkilön taustaa ja elämää, mutta nekin ovat vain täydentäviä asiakirjoja.

Näin joutuvat sukututkijat monesti nostamaan kädet pystyyn ja antautumaan epätarkkojen lähteiden edessä. Näin on käynyt myös Vepsien kohdalla. Kun kuitenkin haluamme selvittää, onko Tapion sukuseuraa kootessaan ja perustaessaan esittämä peruslähtökohta, että kaikki Vepsät olisivat sukua, todellakin niin, on meidän turvaututtava varmempiin menetelmiin.

DNA-tutkimus kertoo lahjomattomasti sen, ovatko kaksi henkilöä isälinjansa kautta sukua toisilleen. Siinä päästään ajassa tuhansia vuosia taaksepäin. Nimistä ja muista asioista ei tätä kautta saada kuin satunnaisia osumia, mutta meidän tarpeisiimme tämä sattuu hyvin. Saamme tietää, olemmeko kaikki Tapion suureen taulukkoon saamiensa sirpaleisten tietojen pohjalta kokoama joukko todellakin yhtä ja samaa sukua Aatamia läheisemmistä lähteistä luettuina. **Kuten toisaalla on jo tuotu esiin, näin ei todellakaan ole, vaan meitä lienee useampia Vepsä-sukuja.**

Ei siis tarvitse mitään pelätä, ei satu eikä ole muitakaan tuskia. Runsaan kuukauden kuluttua näytteen lähettämisestä alkaa tulla ensimmäisiä tietoja tuloksista. Odotusaika ei käynyt liian pitkäksi, mutta oli sitten todella mielenkiintoista käydä syventymään saatuihin tuloksiin. Niistä seuramme sihtööri **Esko Vepsä** kirjoittaa tarkemmin.

Minun kohdallani oli jostain syystä tapahtunut pieni lipsahdus, sillä näytteestä olikin tutkittu äitilinjän tuloksia. Se toi minulle erittäin yllättävän ja mielenkiintoisen tuloksen tuolta 5000 vuoden takaa. Näytteeni kertoi tutkijoille, että Alpeilta muutama vuosi sitten jään alta löydetty ”jäämies” Ötzi oli minun kaukainen pikkuserkkuni! Tämä tieto oli miellyttävä. Eräs serkkuni sanoikin tuon kuultuaan, että olen aika tavalla samannäköinen! Tuo kaukainen sukulainen oli saanut aikanaan surmansa ilmeisesti vihamiehen ampumasta nuolesta ja hautautunut lumeen ja jäähän. Hän oli kumminkin niin hyvin säilynyt, että tutkijat saivat otettua DNA-näytteen.

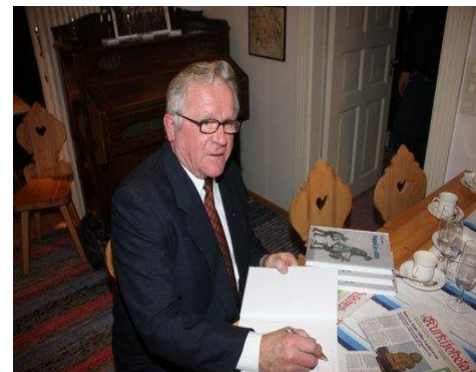
Meistä kaikki eivät varmaankaan pääse näytteillään ajassa noin pitkälle taaksepäin. Pääasia olisikin se, että saisimme tietää ovatko Vepsät sukua toisilleen. Näytteen avulla vain isälinjan tutkimuksiin ja siitä se ”latu” ehkä aukeaa. Mutta se ei aukea muuta kuin näytteitä lähettämällä! Siksi vielä kerran: Te, joilta on näyte pyydetty, lähtekää mukaan ja lähettäkää näytteenne tutkittavaksi. Sukuseura maksaa viulut! Minunkin isälinjaa nyt tutkitaan ja se tutkimus tehdään siitä samasta yhdestä näytteestä.

Nyt lopuksi käytän hyväkseni tilaisuutta toivottaa kaikille tämän Viestin lukijoille, eli kaikille Vepsille, oikein hyvää ja rauhallista joulua ja onnekasta uutta vuotta omasta ja vaimoni puolesta.

Eino Vepsä

Loimaa

Juuret Karjalassa Kurkijoella

Helli Seppänen
(os. Vepsä)

Talvisodan muistoja

Helli Seppänen ja Maria Tilli
kutsuttiin vuosikokouksessa
Lappeenrannassa 28.07.2013 Vepsä
Sukujen **Suvun Wanhimmaksi**.
Näin heidät vanhimpina sukuseuran
jäseninä vapautettiin jäsenmaksusta

Helli Seppänen joutui aikuisten töihin jo nuorena; elokuussa 1939 Hellin isä lähti poikien kanssa Kannakselle linnoitustöihin ja 14-vuotias Helli jäi yksin kotiin Antrean kirkonkylään kunnantalolle. Seuraavan kerran hän näki isäänsä ja veljiään vasta seuraavan vuoden huhtikuussa Salossa evakkomatkan jälkeen. Helli oli äiditon, tämä oli kuollut hänen ollessa kolmevuotias.

Ylimääräinen kertausharjoitus oli alkanut Kannaksella lokakuussa, kaikki reserviläiset oli kutsuttu niihin. Jännitys oli koko ajan päällä ja siviilit eivät lähteneet mihinkään. Hellin tehtäväksi tuli hoitaa osaltaan Antrean vesihuolto; hän kävi vuorollaan antamassa sähköä pumpulle, jolla vesi jaettiin kyläläisille.

Helli oli menossa hoitamaan tehtävänsä, kun yht´äkkiä tuli kolme hävittäjää matalalla lentäen. Koneet tulivat niin alhaalla, että Helli pystyi näkemään koneen tunnuksina olleet punaiset tähdet. Koneet avasivat konekivääritulen, jonka jälkeen ne kaarsivat korkeammalle. Sen jälkeen lentokoneet tulivat Hellille tutuiksi, venäläiset kävivät monta kertaa pommittamassa Kuukaupin ja Kuorekosken siltoja.

Kirkkaina öinä ei voinut nukkua talossa, vaan yö oltiin havuilla katetussa montussa. Kovan pakkasen seurauksena vesiputket jäätyivät, Helli teki talon töitä ja keitti sotilaille kahvia.

Helmikuussa 1940 Helli pakkasi tavaransa reppuun ja lähti etsimään sukulaisiaan. Isästä ja veljistä hän ei elokuun jälkeen ollut kuullut mitään. Huhtikuussa sodan loputtua Helli sitten tapasi nämä Salossa. Sodasta muistona Hellillä on pelko, kaivomontussa ollessaan hän tunsikin olevansa turvassa.

Vesperin akvarellitaidetta Pietarissa

Mikael Vesper osallistui Pietarin kv. Akvarellitaiteen Biennaleen. Art-Bridge Watercolour 2013 järjestettiin 7:n kerran Majakovskin kirjastossa, joka sijaitsee aivan Pietarin keskustassa Nevsky Prospektilla ja Molbert Galleriassa aivan sen lähellä. Näyttely oli avoinna 28.10.-26.11. 2013.

Pietarin akvarellissa Vesperiä ovat innoittaneet Karjalan Kalliopiirokset, tuhansia vuosia sitten sen aikaisesta elämästä kertovat kallioihin piirretyt kuvat, joista noin puolet kuvaavat joutsenta. Mukana on myös hirvenhiihdosta, metsästyksestä sekä kalastuksesta kertovia piirroksia. Kaikista piirroskuvioista tiedemiehet eivät ole yksimielisiä niiden merkityksestä. Kalliopiirokset alkoivat kiinnostaa Vesperiä Äänis-Vepsän rantakylään 1990-luvulla tehdyn maalausmatkan yhteydessä.

Voisiko olla jopa niin, että kalliopiirokset ovat taiteilijan kaukaisien esi-isien käten töitä? Vepsän kansa mainitaan jo 500-luvun kronikoissa. Se tunnettiin myös arabialaisissa 1000-luvun kronikoissa: Kolmen kuunkierron (3 kk) päässä asuu Vesniminen kansa, jonka kanssa käytiin vaihtokauppaa mm. turkiksilla ja teräaseilla. Tsingiskaenin valloitukset vaikuttivat myös tämän vauraan kansan elämään, kolmannes siirtyi Länteen (isäni lapsuudenkoti sijaitsi Koirinojan Myllykylässä Impilahdella), kolmannes meni maan alle ja kolmannes ilmeisesti tuhoutui. Tsingiskaenin pojan hauta on löydetty Vepsän maalta. Vepsän kansan tunnuseläin oli majava, jonka piirroskuviota löytyy myös kalliopiiroksista. Se kertoo myös kansan rakennustaidosta.

Pietarin Biennaleen osallistui n. 230 akvarellistia eri puolilta maailmaa, kuten Armeniasta, Espanjasta, Valkovenäjältä, Meksikosta, Venäjältä, Ukrainasta, Ranskasta, Virosta, Liettuasta, Yhdysvalloista, Kiinasta, Intiasta, Austraaliasta, Turkista ja Isobritanniasta. Suomesta osallistui 15 taiteilijaa. Muistoksi näyttelystä painettiin upea 250 sivuinen 4-värinen näyttelyluettelo, jossa on kuvat Biennalen taideteoksista ja tekijöistä.

Kuva avajaisista

Puheenjohtajan terveiset

Pimeän marraskuun viimeisiä päiviä eletään kun näitä terveisiä kirjoitan. Lunta on satanut monin paikoin Suomea, mutta tämä pääkaupunkiseutu on pysynyt mustana. Lappeenrannan aurinkoinen heinäkuun viikonloppu Saimaan kanavalla ja Viipurissa on mukava muisto tämän pimeyden keskellä. Parasta matkan antia oli tutustuminen uusiin, mukaviin Vepsä-sukuisiin ihmisiin. Joukossa isän serkkuni Jorma Vepsä Hilkka vaimoineen.

Koskettavin tuokio oli kun Helli Seppäsen Viestissäkin oleva lehtiartikkeli luettiin kokouksessa. Lämpimät kiitokset kaikille matkalla sekä vuosikokouksessa mukana olleille! Toivoisin mahdollisimman monen varaavan kalenteristaan 17-18.8.14 viikonlopun Hauhon vuosikokoukseen jo nyt. Vienen Karjalaan tutustuminen kesäkuussa houkuttelee etenkin nyt vuoden pimeimpään aikaan. Toivoisin vain, että mahdollisimman moni Vepsä-sukuinen valikoituisi samalle matkalle.

Kiitos kaikille Lappeenrannassa laatimaani sukuseuran toiveita koskevaan kyselyyn vastanneille. Vastauksia sain 11:sta Vepsä-sukuiselta. Matkatoiveita oli laidasta laitaan. Kotiseutumatkoja rajan takaiseen Karjalaan toivoi 4 vastaajaa. Pietarin matkaa 2, Pohjois-Karjalaan tutustumista 1. Rahaa vastaajat olivat valmiita sijoittamaan 50-500 euroon vuosittaiseen suku-matkaan. Kaikki vastaajat pitivät Vepsä Viestiä tärkeänä tiedonvälittäjänä ja useimmissa vastauksissa toivottiin myös Vepsä nettisivuja toimiviksi. Erilaisia paikallisia tapaamisia kaivattiin.

Esko Vepsä on kiitettävästi suunnitellut tapaamisia Helsinkiin. Lemille on pääsiäisen aikoihin huhtikuussa 2014 Martti Räikkösen avustuksella toteutumassa perinteinen Särä-lounas. Elokuussa tapaamme Hämeessä Hauholla vuosikokouksen myötä. Mikäli paikkakunnallasi on jokin kiinnostava nähtävyys/ tapahtuma ja toivoisit Vepsä-sukuisten tutustuvan/ osallistuvan siihen, niin ehdota ja kerro ehdotuksestasi Eskolle tai minulle.

Välitämme tietoa Viestissä, jäsentiedotteissamme sekä nettisivuillamme, jotka saadaan toimiviksi vuodenvaihteessa. Näin Vepsä-sukuiset voisivat tavata toisiaan ympäri Suomea eivätkä tapahtumat keskittyisi vain esimerkiksi pääkaupunkiseudulle. Kurkijok i- Seura viettää Pitäjäjuhliaan Loimaalla, Hiitola – Pitäjänseura ry Porissa jne näihin tapahtumiin voi esimerkiksi myös liittää Vepsä-sukuisten tapaamisia. Vuosikokoushan on monesti ollut Kurkijoki Pitäjäjuhljen yhteydessä. Mahdollisuuksia paikkakunta-kohtaisesti tapaamisiin on monia.

Vuosi lähestyy loppuaan ja haluan lopuksi kiittää teitä kaikkia hyvästä yhteistyöstä kuluneen vuoden aikana sekä toivottaa Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Sinikka Vepsä

UUTISVUOKSI Keskiviikko 5. joulukuuta 2012

Vapaalla

”Kerran luulin heränneeni taivaassa”

Marjut Vuotila

- ▶ Helli Seppänen aloitti isänmaan palvelun
- 14-vuotiaana Antrean kirkolla lottien apuna kahvia kaatamalla.
- ▶ Oma koti oli
- paannut Äyräpäässä, ja yöpaikka löytyi
- Antrean
- kunnantalosta.

MARJUT VUOTILA

HELLI SEPPÄNEN: ”Yhden kerran sodan aikaan luulin jo kuolleen ja heränneeni taivaassa. Se oli silloin, kun Kannas oli tyhjenetty suuren kaaoksen keskellä. Heräsin ja katselin ympärilleni. Kaikkialla oli niin kaunista, kukka-asetelmia näkyi, oli puhdasta ja suuria upeita peilejä. Sänky pehmeä.

Käsiopelolla tunnistin sitten peittoni, armeijan turkin.

Siitä päätettiin, että ei tässä taivaassa ollakaan. Oli saatu yönsydameksi makuupaikat Imatralta, Saimaanhovin kartanosta.

Osa meidän ihmistä pääsi siinä jo siviiliin, minut määrättiin vielä pohjoiseen. Luulivat vissiin lappalaisiksi, kun olen pieni ja tumma.

Marraskuuhun asti riitti palvelusta, ne viimeiset ajat tehtiin loppujen lopuksi sota-arkistotöitä.

Äitini kuollessa olin ihan pieni ja isä arveli, että paremmin pääsen elämän alkuun toisten hoivissa, kun-

nan elättinä.

Minut ”myytiin” kaikkiaan seitsemän kertaa, seitsemään eri taloon, ennen kuin kasvoin niin isoksi, että sain oikean palveluspaikan.

Työtä huutolaislapsen toki piti tehdä pienestä lähtien hartiavoimin.

Palelin aina talvisodassa. Ruokaa oli vielä silloin, mutta minulla oli niin heikot vaatteet. Sotahommiin menneistä isästä ja veljistä ei ol-

lut tietoa, kenttäposti ei kulkenut. Luulin heidän jo kuolleenkin, mutta onneksi ei.

Puhelinkeskustelu oli minulle jo tuttua, kun pääsin viestikouluun Hämeenlinnaan, ja 17-vuotiaana vanhojen lottavalan Mannerheimin syntymäpäivänä.

Ilmavalvonnassa Kannaksella palvelin sitten koko jatkosodan, Äyräpäässä, Kirvussa.

Äyräpään tornista näki ki-

karilla hyvin siihen kirkko maalle, jossa äiti ja pikkuvauva olivat haudattuina. Heitä ajattelin usein, ja muistelin Äyräpään kirkkoa. Se oli niin hieno, katoss tähtien rykelmät.

Serkun kotitalon näin siinä tornista hiukan toisaalla katsoessa. Oli ne tuttuja maisemia, kaikki.

Minut ”myytiin” kaikkiaan seitsemän kertaa, seitsemään eri taloon, ennen kuin kasvoin niin isoksi, että sain oikean palveluspaikan.

Lentoliikenne oli vilkasta ei siinä toisaalta paljon muuta muisteltu. Se oli kamala hetki, kun 155 konetta tuli päälle matalalla. Er muista, saatiinko ne silloin laskettua, mutta myöhemmin olen kuullut.

Sodan jälkeen minulla oli mantteli ja karvahattu, ei muuta omaisuutta. Isäkir oli vähän huolissaan, että saanko mitään työtä, kun ei ollut kokemusta. Koko aikuisiän olen vain sodassa ollut. Pääsin sitten kuitenkin Rautjärven osuuskaupan Niskapietilän myymälään. Siellä tein koko työelämäni. Kymmenen vuotta sotahommien alun jälkeen meidän naimisiin Aarre Seppäsen kanssa. Liitto oli lapseton.

Sotilaskotityössä olen ollut mukana vuodesta 1968 ja olen edelleen. Se on mieluusaa. Vähän kuin perhe ja suku.”

Vepsä Viesti ja Sukuseuran Hallitus toivottavat hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2014 lukijoille ja jäsenille.

Kurkijoen kirkon paikka 2007

Lappeenranta 2012

Villa Vesperin telttakatoksessa 2005

Viipuri on ain Viipuri

Kuvia
Sukuseuran
Taipaleelta

Kenttälounas siellä jossain

Näiden muutamien kuvien vuosien takaa tuomien muistojen kautta toivomme Sukuseuran jäsenille intoa ja voimia tulla mukaan uusiin seikkailuihin muiden Vepsien matkaan. Tärkeätä ei ole se, mikä meitä erottaa, vaan se mikä meitä yhdistää. Meitä yhdistää yhteinen nimemme, yhteinen karjalaisuutemme ja se, että haluamme kuulua joukkoon.